

Дума стане ли за ловъ —
Панчо тозъ часъ е готовъ;
пушка нѣма той, уви!
но съсь нокти ще лови.

Баро като чу това
се закиса презъ глава:
„Ще умрешъ, котако грѣшни,
нѣкой вѣлкъ ако те срещне!“
„Менъ ли?—викна Панчо нашъ
и настрѣхна отъ куражъ, —
само вѣлци дай ми ти, —
ужасъ ще ги сполети!
Ако щешъ пукни отъ смѣхъ,
азъ не зная що е страхъ!“

ла тамъ изъ задъ стобора,
й сѣсѣдката Тодора
ергитъ затупа съ прѣчка
се вдигна страшна глѣчка.
Гой такова чудо чака? . .
Въ мигъ се спустна котарака
о клонатата черница,
жщо като плаха птица.

Панчо, Панчо, по-полечка!
уй не е ни вѣлкъ, ни мечка!“

Зная, зная, но, за Бога,
рѣчка да тѣрпя не мога!“

Змей Горянинъ

